

TEATRUL POPULAR
DIN ODORHEIUL SECUIESC

PORUMBEI ÎN NINSOARE

de Salamon András

Data premierei: 15 octombrie
1979.

Regia: KOVÁCS LEVENTE. Asistent de regie: Dr. BALOGH JÓZSEF. Ilustrația muzicală: BÁLINT ÁRPÁD.

Distribuția: PÁL MIKLOS (Zoltáni Tamás); BALOGH JÓZSEF (Gáspár); ZICHLER GIZELLA (Margit); KONCZ ISTVAN (Aron); JÓZSEF JENŐ (Domi); GERGELY VILMA (Dominé); ZAKARIAS MELINDA (Csajka); BARTHA LEVENTE (Omul în negru); BENCZÉDI KLÁRA (Eva); BOKOR FERENC (Țambalagiul); ILYES T. FABIÁN (Vencel); SZALAI BÉLA (Elek); BLÉNESSY ZOLTAN (Poștașul); IMECS ZSUZSA (Fata I); ISTVÁNYI EVA (Fata II); KÖTELES KATALIN (Fata III); SZILVESZTER MAGDOLNA (Fata IV); MÁRTON IREN (Fata V); SZABÓ ISTVÁN (Băiatul I); SANDOR JÁNOS (Băiatul II); ZÖNGER PÁL (Băiatul III); AMBRUS ALADÁR (Băiatul IV).

Deși se numără printre cele mai tinere Teatre populare, colectivul din Odorheiul Secuiesc dovedește multă ambiție, perseverență și pasiune. Drept mărturie stă repertoriul acestei stagiuni: piese aparținând autorilor contemporani Paul Everac (*Dulapul*), Méhes György (*Solomon înțeleptul*), Huszár Sándor (*Baladă despre demnitatea omului*), Marton Lili (basmul *A fost odată ca niciodată*), textul clasicului Szigligeti Ede, *Lilioni* și un program de varietăți satirice, la care se adaugă zestrea stagiunii trecute — *Sențință pentru martori* de Viorel Cacoveanu, *Secretul voalului* de Vörösmarthy-Görgei și *Sizwe Bansi a murit* de Athol Fuggard. Teatrul a obținut un premiu la etapa republicană a Festivalului național „Cin-tarea României”, pentru spectacolul *A venit o fată* de Huszár Sándor, un spectacol tineresc, viu.

La întâlnirea de la Sfântu Gheorghe, Teatrul popular din Odorheiul Secuiesc a adus o piesă scrisă anume pentru acest colectiv: *Porumbei în ninsoare* de Sala-

Interpreții joacă firesc, într-un spectacol unitar

mon András. Autorul, profesor într-o comună din împrejurimi, este preocupat de relațiile noi, socialiste, dintre oameni aparținând unor medii și unor generații diferite. Pretextul găzduirii bunicului de la țară, pe timpul iernii, aduce în scenă figuri pitorești, atât dintre consătenii care îl vizitează din cînd în cînd, cît și dintre prietenii pe care și-i cîștigă la oraș. Conflictul izbucnește între Aron și părinții săi: ambiția lor, dusă pînă la compromis, este de a-i făuri tinărului un viitor lipsit de griji, el, în schimb, dorește să se bizuie doar pe propriile-i forțe. Intervin și o serie de acțiuni mai puțin motivate și personaje fără funcție dramatică; ne aflăm însă în fața unui text sincer, direct, plăcut, iar autorul știe să construiască tipuri și caractere.

Același lucru se poate spune și despre spectacol; interpreții se mișcă într-o lume pe care o cunosc, au de realizat personaje apropiate lor, astfel încît joacă autentic și firesc. S-au remarcat Balogh József (Gáspár-bunicul), prin minuția cu care cizelează amănuntul semnificativ, Koncz István (Aron), jucînd tînerește, fără artificii, Ilyes T. Fábrián (Vencel) — o compoziție îngrijită, Jenő József și Gergely Vilma (Domi și Dominé, cei doi țărani), precum și Pál Miklós, Zichler Gizella, Zakarias Melinda, Benczedi Klára, Szalai Béla și încă mulți alții, integrîndu-se, cu roluri mai mari sau mai mici, unui spectacol unitar, în care-și au locul și muzica, versurile, o mișcare scenică tinerească.

Se cuvine să subliniem importanța sprinjinului acordat de profesorul Kovács Levente de la Institutul de Teatru din Tîrgu Mureș, secondat de Balogh József, animator statornic al acestui colectiv.

Mihai Crișan